

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/137/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817213108
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817213108.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovvej v spore žalobcu: H., proti žalovanej: P., o zaplatenie 3.169,79 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 02. februára 2018, č. k. 8Csp/94/2017-76, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 101, § 103, § 517 ods. 1, 2, § 565 Občianskeho zákonníka a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že pôvodne právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere dňa 31.07.2013, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 3.500 eur. Nakoľko žalovaná si neplnila svoje povinnosti riadne a včas, v zmysle ust. § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k vyhláseniu úveru ku dňu 20.11.2014 za predčasne splatný a od žalovanej bolo požadované uhradiť istinu s príslušenstvom. Ku dňu 13.06.2017 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobcu v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky. Súd konštatoval, že na posudzovaný vzťah medzi účastníkmi bolo potrebné aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže sa v danom prípade jedná o klasickú typovú zmluvu bez možnosti žalovanej ako spotrebiteľa zasahovať do znenia zmluvy a do obsahu vopred pripravenej úpravy vzájomných práv a povinností. Súd mal z prehľadu splátok úveru ku dňu 07.06.2017 preukázané, že žalovaná dňa 25.08.2013 uhradila žalobcovi sumu 56,95 eur, dňa 25.09.2013 sumu 56,95 eur, 25.10.2013 sumu 55,10 eur, 21.03.2014 sumu 108,24 eur, 27.03.2014 sumu 160 eur, 15.05.2014 sumu 97,37 eur, 25.05.2014 sumu 1,23 eur, 30.06.2014 sumu 66,90 eur. V priebehu roku 2014 sa dostala žalovaná do finančnej tiesne pre nepriaznivý zdravotný stav, dlh nesplácala a nasledujúcou splátkou bola uhradená splátka vo výške 60 eur až dňa 24.04.2015. Žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 20.11.2014. Súd mal za to, že žalovaná uhradila poslednú splátku 30.06.2014 v sume 60,99 eur a s nasledujúcou splátkou splatnou 25.07.2014 sa dostala do omeškania. V danom prípade aj v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/274/2016 zo dňa 13.10.2016, ak žalobca využil právo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a oznámil listom - výzvou žalovanej, že trvá na úhrade celej pohľadávky, premlčanie začalo plynúť po splatnosti splátky splatnej 25.07.2014, ktorá zo strany žalovanej žalobcovi nebola uhradená. Keďže žaloba bola podaná na súde 23.10.2017, je predmetný dlh v rámci všeobecnej premlčacej lehoty dlhom premlčaným. Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd žalobe v celom rozsahu vyhovie a zaviazže žalovanú na náhradu trov konania v rozsahu 100%, prípadne sa domáhal zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f), d) a h) CSP. V prvom rade namietal, že uzatvorená zmluva o úvere - stavebný úver so sporením, nie je spotrebiteľským úverom v zmysle ust. § 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Na zmluvný vzťah zmluvy o úvere sa podporne použijú iba ustanovenia zákona o bankách a Obchodný zákonník. Ďalej namietal, že otázka premlčania by sa v danom prípade mala spravovať ustanoveniami Občianskeho zákonníka a s poukazom aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/16/2014 zo dňa 27.08.2015 ako aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15C/671/2014 zo dňa 27.08.2014 by sa na predmetný vzťah z úverovej zmluvy mala aplikovať úprava premlčania nachádzajúca sa v Obchodnom zákonníku, teda 4-ročná premlčacia doba podľa ust. § 397 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie po právnej stránke neobstoí a jeho nárok nie je premlčaný.

3. K podanému odvolaniu žalobcu žalovaná prostredníctvom právnej zástupkyne podala vyjadrenie a žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Zdôraznila, že už zo samotnej úverovej zmluvy uzavretej dňa 26.07.2013 s právnym predchodcom žalobcu vyplýva, že ide o spotrebiteľský úver, keď v jednom z jej ustanovení odseku 4.1 sa definuje samotný úver: „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úverov a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“. Uviedol, že je síce pravdou, že zákon, na ktorý odkazuje žalobca, za spotrebiteľský úver nepovažuje úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, avšak z uzavretej zmluvy absolútne nevyplýva skutočnosť, že by v jej prípade išlo o takýto typ poskytnutého úveru. To, že úverová zmluva bola nazvaná stavebným úverom so sporením ešte neznamená, že automaticky išlo o úver, ktorý nepatrí medzi spotrebiteľské úvery. S ňou nebola uzatvorená žiadna zmluva o stavebnom sporení a podmienkach vkladu na takéto sporenie. Ďalej uviedla, že z ust. odseku 4.5 úverovej zmluvy uzavvorenej s ňou ďalej vyplýva, že právne vzťahy neupravené v tejto zmluve sa riadia príslušnými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a Obchodným zákonníkom. Aj vzhľadom k týmto skutočnostiam podľa jej názoru niet pochýb o tom, že ona uzavrela s právnym predchodcom žalobcu spotrebiteľskú zmluvu, keďže jednak sám právny predchodca žalobcu tak robil v rámci svojho predmetu podnikania na základe zákona upravujúceho spotrebiteľské úvery a ako typickú formulárovú zmluvu, na ktorú zásadne dopadá ochrana slabšej strany, teda spotrebiteľa, ktorý do zmluvného vzťahu vstupuje mimo svojej podnikateľskej činnosti. Rovnako sa nestotožnil s konštatovaním žalobcu, že k premlčaniu jeho nároku nedošlo, pretože má za to, že premlčacia doba je 4-ročná podľa predpisov obchodného práva a nie 3-ročná podľa Občianskeho zákonníka. Zdôraznila, že aplikačná prax ukazuje, že niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má pre nepodnikateľov výhodnejšiu. V tejto súvislosti poukázal na názor Najvyššieho súdu SR vyjadrený v rozhodnutí 3Cdo/87/2017.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, pokiaľ predmetnú zmluvu o úvere posúdil ako spotrebiteľský úver. Taktiež namietal, že otázka premlčania by sa nemala spravovať ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ale ustanoveniami Obchodného zákonníka, kde je premlčacia doba 4 roky.

6. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v predmetnej veci správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Odvolacie námietky žalobcu sú v podstate zhrnutím jeho právnej argumentácie v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, na ktoré súd prvej inštancie zodpovedajúcim a primeraným spôsobom reagoval. Žalobca

nepredostrel relevantný argument v odvolacom konaní, majúci súvis s prejednávanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol priniesť pre odvolateľa priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

7. V danom prípade zhodne so súdom prvej inštancie bol aj odvolací súd tuho názoru, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá suma 3.500 eur, pričom napriek názvu zmluvu o úvere (aj stavebný úver so sporením) a tvrdeniam žalobcu nešlo o stavebný úver, určený na zabezpečenie bývania. Uvedené je zrejmé z obsahu samotnej zmluvy o úvere, zo žaloby, ako aj z výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 04.11.2014. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a je na ňu potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj ustanovenia, týkajúce sa premlčania a dĺžky premlčacích lehôt. Ide nepochybne o typ zmluvy, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. S poukazom na ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že na všetky právny vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby mali byť použité normy Obchodného práva. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/12/2014 vyplýva, že úpravu ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je možné aplikovať aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka, vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z.

8. Uplatnený nárok je teda plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorej je jedným zo zmluvných strán spotrebiteľ, preto sa premlčuje nárok na peňažné plnenie z uvedeného zmluvného vzťahu v trojročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka. V súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie, vychádzajúc zo situácie, že posledná splátka bola zaplatená 30.06.2014 v sume 60,90 eur a nasledujúcou splátkou splatnou 25.07.2014 sa dostala žalovaná do omeškania, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 23.10.2017, správne konšatoval, že predmetný dlh je premlčaný a žalobu zamietol.

9. Keďže odvolacie námietky žalobcu nemajú vplyv na vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalobcovi, nakoľko žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n**ie je prípu**s**tné.

Proti tomuto rozhodnutiu je prípu**s**tné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).